

**HUMANE SOCIETY
INTERNATIONAL**
EUROPE

Doamnei GrațIELA-Leocadia GavriLEscu,
Ministerul Mediului, Guvernul României

Bruxelles, 18 Iulie, 2017

RE: Ordinul pentru aprobarea nivelului de intervenție în cazul speciilor de urși și lupi, în interesul sănătății și securității populației și în scopul prevenirii unor daune importante

Stimată doamnă GavriLEscu,

Organizațiile globale menționate mai sus, care se ocupă de conservarea și protecția animalelor, sprijină inițiativa Ministerului de Mediu de a garanta siguranța publică, prevenirea daunelor asupra fermelor, gospodăriilor și ocrotirea carnivorelor mari în habitatul lor natural. Cu această ocazie, dorim să ne exprimăm susținerea pentru anumite elemente ale ordinului, dar și posibile îngrijorări sau recomandări de îmbunătățire.

CUPRINS :

<i>Există amenințări reale asupra supraviețuirii speciei Ursus arctos (distrugerea habitatului, intervențiile umane, încălzirea globală, etc) care îndeamnă înspre prudență și menținerea unei cote de recoltare conservatoare</i>	1
<i>Valorile estimate ale populației pe care sunt bazate cotele de urs și lup, sunt biologic implauzibile și pârținitoare</i>	3
<i>Mai multe trasături specifice structurii sociale și ciclului de viața ale ursului brun și lupului determină o sensibilitate a acestora la activitatea de vânatoare și la metodele letale de control ale populației.</i>	7
<i>Co-adaptarea și co-existența cu marile carnivore ale României sunt cheia către siguranța populației umane, a animalelor de fermă și a agriculturii.....</i>	8
<i>Comentarii specifice cu privire la Articolele Ordinului Propus:</i>	10
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE	15

Există amenințări reale asupra supraviețuirii speciei Ursus arctos (distrugerea habitatului, intervențiile umane, încălzirea globală, etc) care îndeamnă înspre prudență și menținerea unei cote de recoltare conservatoare

Ordinul propune “recoltarea” sau “capturarea” a 140 de exemplare de urs brun (*Ursus Arctos*). Orice metode de control ale populației care pot afecta rata de supraviețuire a urșilor, trebuie tratate cu prudență, având în vedere multitudinea de amenințări.

Carnivorele mari au nevoie de habitate ferite și lipsite de persecuții umane. Weaver et al. 1996, Estes et al. 2011, Ripple et al. 2014, Darimont et al. 2015. Un urs brun are nevoie de un habitat imens, lipsit de conflictul uman pentru a putea fi capabil de a-și căuta hrană, parteneri sau adăpost. Un habitat ideal necesită atât abundență, cât și o distribuție adecvată a hranei.

O altă amenințare critică asupra vitalității urșilor este încursiunea activității utilajelor motorizate în cadrul habitatelor acestora. Craighead 2002. Măsura în care cota propusă de 140 de urși ia în considerare aceste amenințări complexe este neclară și sunt necesare studii suplimentare pentru a determina ce este sustenabil.

Scenariile cu privire la schimbările climatice au fost studiate în mod extensiv, concluzionând faptul că din pricina alterării disponibilității hranei, acestea vor avea efecte grave asupra populației urșilor. Ca exemplu, Bojarska and Silva (2012) au realizat o analiză globală a selecției hranei relativă cu poziția geografică (latitudine, longitudine, altitudine) luând în considerare o multitudine de variabile ale mediului, precum durata și grosimea stratului de zăpadă. Au descoperit faptul că temperatura și starea zăpezii reprezintă unul dintre cei mai importanți factori care afectează ecologia hrănirii a ursului brun. Bojarska and Silva (2012) Concluziile lor demonstrează că Guvernul României trebuie să considere impactul cauzat de schimbările climatice asupra ursului brun cu cea mai mare seriozitate.

. . . Este de așteptat ca schimbările climatice să afecteze foarte mult obiceiurile alimentare ale urșilor brunși prin modificarea disponibilității alimentelor, a tiparelor de hibernare, a cerințelor nutriționale și energetice și a comportamentului de alimentație. Temperaturile în creștere la nivel global duc la scurtarea iernilor, cu zăpadă mai puțină, mai ales în latitudinile nordice și în zonele cu altitudine mai mare (Sagarin & Micheli 2001, Wilmers & Post 2006). Topirea zăpezii timpuriu reduce în mod substanțial cantitatea de hrană în timp de iarnă târzie și de primăvară, care este vitală pentru urși după hibernare până când devin disponibile alte resurse alimentare (Wilmers & Post 2006). Schimbările climatice pot afecta obiceiurile de hrănire ale ursului brun, de asemenea, prin schimbări în distribuția și fenologia plantelor. Ca răspuns la temperaturile mai ridicate, Rodríguez et al. (2007)) a evidențiat o scădere pe termen lung a contribuției produselor alimentare boreale și temperate în dieta ursului brun în timpul sezonului hiperfagic, atunci când urșii brunși consumă în mod obișnuit cantități mari de fructe pentru a acumula grăsimi folositoare în perioada de hibernare și pentru un proces de reproducere reușit. Schimbări în calendarul și intensitatea rodirii și acumulării fructelor pe pământ și scăderea disponibilității fructelor de înaltă calitate. . . Pot avea consecințe importante asupra dinamicii populației ursului brun (Rodríguez et al. 2007). Dacă resursele principale de hrană ale ursului brun dispar fără o schimbare corespunzătoare a resurselor alimentare alternative, ar putea să apară o un deficit serios în alimentație.

Bojarska și Silva 2012 la 133-4. Cele mai recunoscute articole științifice disponibile specifică clar: schimbările climatice vor continua să amenințe urșii bruni prin modificarea în mod nefavorabil a habitatului lor. Suntem îngrijorați de faptul că cota de 140 de urși depășește cu mult nivelurile durabile, având în vedere aceste amenințări suplimentare și lipsa datelor concrete privind populația (a se vedea discuția de mai jos).

Valorile estimate ale populației pe care sunt bazate cotele de urs și lup, sunt biologic implauzibile și părtinitoare.

Un nou studiu realizat de Popescu et al (2016) evaluează plauzibilitatea biologică a estimărilor populației carnivorelor mari folosite pentru a fixa cotele de recoltă din România. Prin compararea ritmurilor de creștere a populațiilor bine studiate altundeva în Europa cu cele afirmate de către persoanele responsabile din România, cercetătorii au descoperit că 22 din 26 de județe (84.6%) din România care au estimat populația urșilor au raportat "rate de creștere a populației nerealiste de mari" în cel puțin un an între 2005 și 2012. Pentru lupi, 15 din 30 de județe (50%) au estimat rate de creștere mai mari decât cele din literatura de specialitate cel puțin un an. Frecvența supraevaluărilor în perioada de șapte ani a variat printre județe (Figura 1).

Figura 1. Din Popescu et al. 2016. Numărul de ani în care ratele de creștere estimate au depășit ratele maxime de creștere ale altor populații europene.

(b) *Canis lupus*

Number of years $\lambda > \lambda_{\text{literature max}}$.

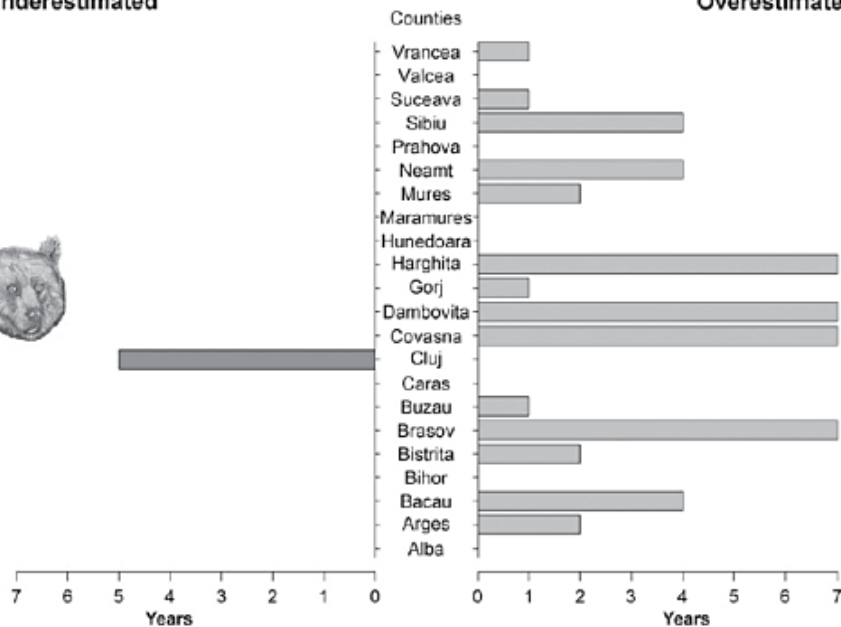

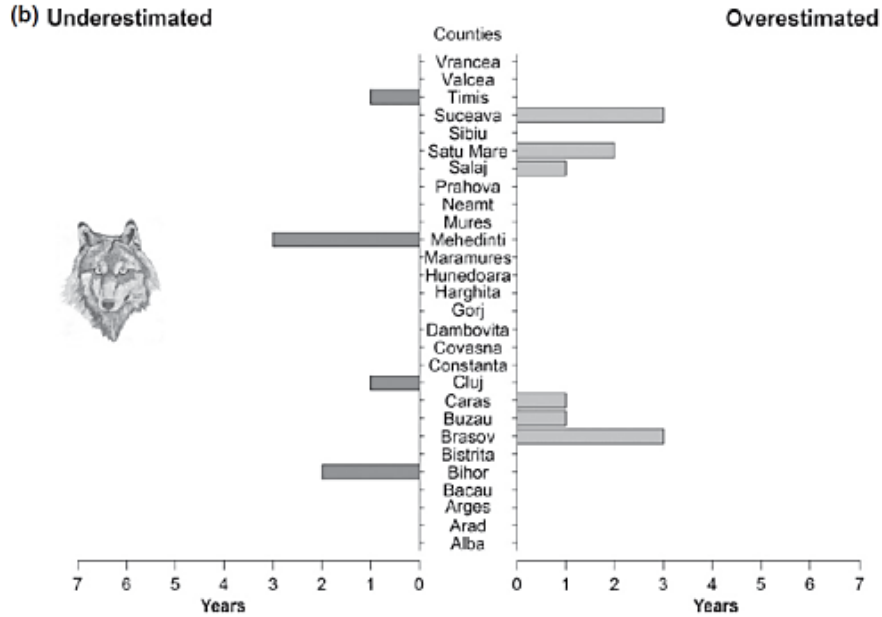
Mai mult decât atât, Popescu et al. (2016) a constatat că traiectoriile populației estimate pe baza acestor rate de creștere nerealiste au provocat o supraestimare a mărimii populațiilor de urs în 32% din cazuri (figura 2). De asemenea, pentru urși, cercetătorii au găsit o corelație pozitivă între mărimea supraestimării populației și numărul de urși recoltați prin vânătoare (cu alte cuvinte, cu cât supra-estimarea este mai mare, cu atât mai mulți urși au fost recoltați prin vânătoare).

Figura 2. Din Popescu et al. 2016. Numărul de ani, din șapte, unde mărimile populației au fost supraestimate în comparație cu traiectoriile populației din alte populații europene studiate.

(a) Underestimated

Overestimated

În ceea ce privește o atitudine părtinitoare, Popescu et al. (2016) subliniază faptul că, în România, "managerii de fondurile de vânătoare publice și private sunt majoritarii beneficiari ai veniturilor generate de pe urma activităților de vânătoare". Mai mult decât atât, "cotele de recoltă sunt stabilite pe baza unor estimări generalizate, derivate dintr-un amestec de date, observații la stațiile de hrănire și avizul experților, fără a încorpora incertitudinea" și "timpul de monitorizare este limitat". Estimările populației pentru urșii, care oferă managerilor fondurilor de vânătoare cea mai mare sursă de venituri (~ 3500 EUR pentru trofee <350 puncte CIC și ~ 6000 EUR pentru trofee > 350 puncte CIC), au fost cele mai exagerate, iar județele cu cele mai mari cote de recolta la urs au avut și cele mai multe estimări neplauzibile ale populației.

Popescu et al. (2016) afirmă că acest lucru sugerează că "alte stimulente decât ecologia carnivorelor și demografia ar putea determina estimările populației raportate" și că, într-adevăr, deciziile de management sunt parțial influențate de stimulente economice mai degrabă decât de biologia speciilor. Popescu et al. (2016) afirmă: "Atunci când managerii care beneficiază de pe urma vânătorii sunt responsabili de raportarea abundențelor în populație, există o nevoie clară de evaluări independente ale veridicității și plauzibilității biologice a estimărilor abundenței".

În concluzie, Popescu et al. (2016) deduce că sistemul de management al carnivorelor mari din România este "slab susținut de datele despre populație raportate de managerii fondurilor de vânătoare și că deciziile actuale de vânătoare se bazează adesea pe date biologice nerealiste privind populația". Mai mult decât atât, în România "populațiile raportate pentru *U. arctos*, dar nu cele pentru *C. lupus* și *L. lynx*, sunt supra optimiste și, prin urmare, stabilirea cotelor de vânătoare pe baza acestor estimări ar putea duce la un impact asupra populației pe termen lung". Prin urmare, dacă cota de gestionare propusă de 140 de urși și 97 de lupi a fost determinată utilizând supraestimările populației, aceasta nu poate fi o soluție durabilă și trebuie redusă dramatic.

În continuare, datele conținute în Popescu et al. (2016) (Anexa S2) din cadrul Ministerului Mediului, arată că în anul 2011 (cel mai recent an raportat) regiunea Transilvaniei conținea 58,8% din numărul total estimat de urși în țară (5.423 din 9.220) (Tabelul 1). Popescu et al. (2016) consideră că acestea sunt supraestimări părtinitoare care nu se bazează pe știință (Figura 3). În

plus, pe baza acestor date, 64,2% din cota anuală de vânătoare de urși bruni în 2011 (224 din 349) a fost alocată județelor din regiunea Transilvaniei. În cele din urmă, 74,9% dintre urșii bruni vânați în mod legal în România în 2011 (182 din 243) au fost vânați în regiunea Transilvaniei.

Tabelul 1: Dimensiunea populației ursului brun, cotele de vânătoare și recoltă legală în județele din regiunea Transilvaniei din România. Date din Popescu et al. (2016), Anexa S2.

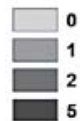
Județul	Dimensiunea populației	Cota de vânătoare	Cota de recoltă (in mod lega)
Salaj	-	-	-
B.-Nasaud	448	21	13
Cluj	97	3	1
Mures	545	38	32
Harghita	1289	49	48
Hunedoara	386	12	5
Alba	200	3	0
Sibiu	450	20	15
Brasov	941	41	31
Covasna	1067	37	37
Total	5423	224	182

Figura 3. Harta din partea de sus a paginii ilustrează regiunile României, iar cea din josul paginii provine din Popescu et al. 2016, indicând numărul de ani în care estimarea ratei de creștere a depășit rata maximă de creștere ale altor populații europene.

(a) *Ursus arctos*

Number of years $\lambda > \lambda_{\text{literature max}}$.

Dorresteijn et al. (2014) a studiat coexistența urs brun- om în Transilvania, România. Cercetătorii au descoperit că "urșii și oamenii au coexistat relativ pașnic, în ciuda conflictelor ocazionale".

Cheia acestei coexistențe reușite a fost: 1) disponibilitatea fragmentelor de pădure care sunt legate de populațiile urșilor din Munții Carpați; 2) utilizarea managementului tradițional al animalelor de fermă pentru a diminua daunele produse de urși; Și 3) o anumită toleranță a păstorilor la conflictele ocazionale cu urșii. Dorresteijn et al. a constatat că activitatea urșilor nu era în raport cu așezările umane, iar compensațiile pentru pierderile de animale nu influențează atitudinea oamenilor față de urși.

Din aceste studii reiese faptul că conflictul om-urs este minor în această regiune a României unde cotele de vânătoare și presupusele populații de urși sunt cele mai ridicate. Este evident că, afirmațiile potrivit cărora este nevoie de vânătoare pentru a aborda conflictul dintre oameni și urși în această regiune sunt false.

Mai multe trasături specifice structurii sociale si ciclului de viața ale ursului brun si lupului determină o sensibilitate a acestora la activitatea de vânătoare si la metodele letale de control ale populației.

Ambele specii, ursul și lupul sunt carnivore mari cu o densitate a populației scăzută; având o rată de înmulțire redusă, ei acordă o perioadă extinsă de îngrijire a puilor, stabilitatea structurii sociale asigurându-le durabilitatea ca specie. ex., Weaver et al. 1996, Wielgus et al. 2013, Creel et al. 2015, Wallach et al. 2015. Persecuția umană afectează structura socială a acestora (Darimont et al. 2009, Wielgus et al. 2013, Bryan et al. 2014, Wallach et al. 2015) și daunează durabilității speciei. (Wielgus et al. 2013, Zedrosser et al. 2013, Darimont et al. 2015). Ca o consecință a acestor caracteristici efectul persecuției umane asupra ursului si lupului este "foarte aditiv" însemnând că

vânatoarea determină creșterea ratei de mortalitate depășind rata naturală de 1:1 și generează presiuni asupra populației.

Vânatoarea și metodele letale de control ale populației ursului brun afectează direct rata de creștere datorită creșterii mortalității, dar au și un efect indirect devastator precum dezechilibrul creat în structura de vârstă și sex a populației. (Wielgus et al. 2013, Gosselin et al. 2015). Gosselin et al. specifică: “La speciile cu infanticid sexual selectat (SSI), vânatoarea poate să ducă la descreșterea ratei de supraviețuire a puilor prin creșterea randamentului de sex masculin.” Studiile demonstrează că rata de mortalitate a vânatoării poate să cauzeze dezorganizarea structurii sociale a speciilor, deoarece promovează fluctuații ale randamentului de sex masculin prin urmare crescând infanticidul sexual selectat asupra puilor masculi decedați.

Gosselin et al. 2015, at 1.

La lup, îndepărtarea selectivă prin metode letale de control ale populației poate duce la pierderea unor indivizi cu un rol important în procesul de reproducere, destrămarea haitei și alte efecte indirecte. Lupii sunt în special predispuși la dezechilibrul social cauzat de mortalități individuale deoarece structura lor socială complexă afectează multe aspecte ale dinamicii populației lupilor. Uciderea lupilor poate să cauzeze efecte dăunătoare asupra formei fizice a indivizilor, schimbări ale potențialului de evoluție al haitei, și creșterea riscului de extincție al populației (Bryan et al. 2014, p. 8). Bryan et al. (2014) menționează mai departe “Vânatoarea poate să ducă la diminuarea haitei, ceea ce rezultă într-un tipar de prădare alterat, o perioadă de timp mai îndelungată petrecută în apărarea locurilor de ucidere a vânatului împotriva animalelor de tip necrofag și poate duce la creșterea conflictului cu oamenii și a animalelor de fermă. (Hayes et al. 2000; Wydeven et al. 2004; Zimmerman 2014).”

Prin urmare, în timp ce susținem cu covingere decizia Ministerului de continuare a restricției vânătorii de urși și lupi și obligația prin lege a faptului că intervențiile letale sunt desfășurate doar de “personalul tehnic de specialitate” (Art. 3(4)) îngrijorările noastre cu privire la impactul negativ asupra structurii sociale și ciclului de viață al urșilor și lupilor persistă. De aceea este esențial ca Ministerul să reevalueze cotele de 140 de urși și 97 de lupi pentru a se asigura o cifră suficient de conservatoare conform celor mai recente date statistice privind populația.

Co-adaptarea și co-existența cu marile carnivore ale României sunt cheia către siguranța populației umane, a animalelor de fermă și a agriculturii

Recomandarea noastră este ca Ordinul să îndemne înspre co-adaptare și coexistență cu carnivorele mari ale României. Co-adaptarea și coexistența sunt indispensabile pentru rata de supraviețuire a carnivorelor mari- asta înseamnă că oamenii trebuie să fie dispuși să împartă habitatul și să tolereze nivelul scăzut de risc pe care acestea îl reprezintă. (Dubois et al. 2017; Carter and Linnell 2016; Chapron, Guillaume et al. 2016;). Oamenii necesită să își curbeze propria ”hiperpredare” a altor specii și a habitatelor acestora (Darimont et al. 2015, Chapron and López-Bao 2016).

În 2015, un grup alcătuit din diverși academicieni, reprezentanți ai industriei, și organizații non-guvernamentale pentru cinci continente au organizat un workshop de două zile cu scopul de a dezvolta primele principii internaționale referitoare la luarea deciziilor etice cu privire la controlul

animalelor sălbatice. Concluziile acestui grup au fost publicate și sunt punctate în rândurile de mai jos:

” Ei au determinat ca eforturile pentru controlul animalelor sălbatice ar trebui să înceapă prin modificarea obiceiurilor umane care cauzează conflictul om-animale sălbatic și prin dezvoltarea unei culturi de coexistență; justificarea prin dovadă în cazul în care sunt cauzate daune majore oamenilor, proprietăților, ecosistemelor și/sau altor animale; existența obiectivelor clare, realiste, monitorizate și adaptive; minimalizarea daunelor asupra animalelor; cunoașterea atât a valorilor comunității cât și a informației științifice, tehnice și practice; integrarea în planul de administrare de lungă durată.

Recomandăm ca aceste principii să ghideze dezvoltarea standardelor internaționale, naționale și locale și să controleze decizii și implementări. ” (Dubois et al. 2017)

Este neclar în formularea Ordinului ce mitigație non-letală va fi necesară înainte de a recurge la capturarea letală a urșilor sau a lupilor. Solicităm Ministerului să adauge în Ordin, într-un limbaj concis, faptul că metodele non-letale de mitigație trebuie epuizate înaintea capturării letale a animalelor. O scurtă descriere a tehnicilor este inclusă în rândurile de mai jos:

Spre exemplu, conflictul este în special comun între proprietarii de animale de fermă și lupi. În aceste circumstanțe rare, există o varietate de soluții non-letale. Printre acestea se numără gardurile electrice, călăreți care supraveghează turma, ”fladry” (o sfoară montată de-a lungul unui gard, de care sunt suspendate bucăți de material sau steaguri colorate) și îndepărtarea în mod igienic a cadavrelor. Considerăm că eforturile de educare a proprietarilor de animale de fermă pot să fie mult mai eficiente în reducerea și evitarea conflictelor între oameni și animale sălbatice, în special pe termen lung.

În cazul urșilor, câteva tehnici non-letale de mitigație includ gardurile electrice, îndepărtarea în mod sanitar și programat a cadavrelor, asigurarea tomberoanelor de gunoi special amenajate, și legi referitoare la deținerea spray-ului cu piper.

Atragem atenția asupra faptului că eficacitatea metodelor letale destinate controlului populației nu a fost niciodată demonstrată. Treves et al. (2016) a afirmat faptul că metodele letale sunt adesea puse în aplicare fără a lua în considerare dovezi experimentale ale eficacității lor în atenuarea amenințărilor legate de animalele prădătoare sau evitarea degradării ecologice.

Acest studiu a recomandat ca ”factorii de decizie să suspende metodele de control ale predatorilor care nu prezintă dovezi privind eficacitatea operațională, iar oamenii de știință să se concentreze asupra stabilirii unor standarde stricte pentru evidența predatorilor”.

Este absolut critic ca metodele de co-adaptare și coexistență să primească prioritate principală înainte de a recurge la metode letale sau de capturare a urșilor și a lupilor.

Comentarii specifice cu privire la Articolele Ordinului Propus:

Text of Proposed Order	Animal Protection NGO Comments
<p>Art. 1 - (1) Prezentul ordin reglementează condițiile de implementare a derogărilor de la statutul de specii strict protejate, stabilit prin legislația națională de mediu în vigoare, pentru speciile lup și urs, cu condiția să nu existe o alternativă acceptabilă, iar măsurile derogatorii să nu fie în detrimentul menținerii populațiilor speciilor menționate într-o stare de conservare favorabilă în arealul lor natural, numai în următoarele situații:</p> <p>a) pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice și pentru prevenirea producerii unor daune importante asupra altor bunuri;</p> <p>b) în interesul sănătății și securității publice.</p>	<p>Sușinim "cu condiția să nu existe o alternativă acceptabilă ..." și încurajăm ca interpretarea acestui text să însemne că practicile de management non-letale trebuie epuizate înainte de capturarea letală a animalelor (cu excepția amenințării iminente asupra vieții)</p> <p>Cu toate acestea, suntem preocupați de faptul că secțiunile (A) și (B) sunt formulate pe larg astfel încât infracțiunile minore ar putea duce în mod nejustificat la preluarea sau capturarea letală.</p> <p>Prin urmare, recomandăm următorul text:</p> <p>Art. 1 - (1) Prezentul ordin reglementează condițiile de implementare a derogărilor de la statutul de specii strict protejate, stabilit prin legislația națională de mediu în vigoare, pentru speciile lup și urs,, cu condiția ca măsurile de co-adaptare și coexistență să fie implementate, să nu existe o alternativă acceptabilă, iar măsurile derogatorii să nu fie în detrimentul menținerii populațiilor speciilor menționate într-o stare de conservare favorabilă în arealul lor natural, numai în următoarele situații:</p> <p>A) pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice și pentru prevenirea producerii unor daune importante asupra altor bunuri, doar în cazul în care mitigația non-letală a fost mai întâi epuizată SAU constituie o amenințare iminentă de producere de daune substanțiale.</p> <p>B) în interesul sănătății și securității publice doar în cazul în care mitigația non-letală a fost mai întâi epuizată SAU o amenințare de daune substanțiale este iminentă</p>
<p>(2) Măsurile reglementate în vederea soluționării situațiilor prevăzute la alin. (1) vizează recoltarea precum și capturarea,</p>	<p>Rețineți comentariile noastre anterioare referitoare la faptul că capturarea letală poate</p>

Text of Proposed Order	Animal Protection NGO Comments
<p>deținerea și transportul în scopul relocării a exemplarelor de urs sau lup, în oricare din stadiile ciclului lor biologic.</p>	<p>uneori să exacerbeze problema conflictului. De asemenea, recomandăm această modificare:</p> <p>(2) Măsurile reglementate în vederea soluționării situațiilor prevăzute la alin. (1) vizează utilizarea tehnicilor non-letale de mitigație, și numai dacă acestea s-au dovedit ineficiente sau dacă o amenințare de daune substanțiale este iminentă, recoltarea precum și capturarea, deținerea și transportul în scopul relocării a exemplarelor de urs sau lup, în oricare din stadiile ciclului lor biologic.</p>
<p>Art. 2 – (1) În vederea atingerii obiectivelor stabilite la art. 1 alin. (1), se aprobă numărul maxim de derogări aplicabile la nivel național în anul 2017 în cazul speciilor urs și lup, după cum urmează: a) urs (<i>Ursus arctos</i>) - 140 exemplare; b) lup (<i>Canis lupus</i>) - 97 exemplare; (2) Exemplarele din speciile urs și lup prevăzute la alin. (1) rămân la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru situațiile prevăzute la art. 1.</p>	<p>Solicităm Ministerului să evalueze dacă cotele propuse pentru 140 respectiv 97 de specimene sunt sustenabile, în cazul în care datele populației sunt supraevaluate (a se vedea discuția de mai sus).</p> <p>Este imperativ să nu se mărească cota pentru ursul brun, luând în considerare interesele de vânătoare. De asemenea, susținem ferm păstrarea tuturor părților ursului sau a lupilor în cadrul autorității publice centrale, dar credem că ar trebui să se asigure claritatea faptului că utilizarea comercială a părților este interzisă.</p> <p>Vă recomandăm să modificați limbajul după cum urmează:</p> <p>Art. 2 – (1) În vederea atingerii obiectivelor stabilite la art. 1 alin. (1), se aprobă numărul maxim de derogări aplicabile la nivel național în anul 2017 în cazul speciilor urs și lup, după cum urmează:</p> <p>A) urs (<i>Ursus arctos</i>) – care urmează să fie determinat de la caz la caz pentru a asigura sustenabilitatea, dar să nu depășească 140 exemplare</p> <p>B) wolf (<i>Canis lupus</i>) - care urmează să fie determinat de la caz la caz pentru a asigura sustenabilitatea, dar să nu depășească 97 exemplare;</p>

Text of Proposed Order	Animal Protection NGO Comments
	2) Exemplarele din speciile urs și lup prevăzute la alin. (1) rămân la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru situațiile prevăzute la art. 1., dar utilizarea comercială este interzisă.
<p>Art. 3 – (1) Exemplarele din speciile urs și lup prevăzute la art. 2 pot fi recoltate prin metoda “la pândă” sau pot fi capturate în vederea relocării.</p> <p>(2) Recoltarea sau capturarea exemplarelor din speciile urs și lup în condițiile alin. (1) se poate realiza numai cu acordul autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin Direcția Biodiversitate, în baza următoarelor documente:</p>	<p>Deși nu suntem siguri de traducerea exactă a cuvântului "la pândă", presupunem că acest articol se referă din nou la capturarea letală.</p> <p>Reiterăm din nou că preluarea și capturarea letală poate exacerba problemele de conflict. În cazul unei relocări, multe animale se pot întoarce la habitatul lor original iar multe nu vor supraviețui respectivei schimbări.</p>
<p>a) punct de vedere al unei comisii constituită din reprezentanți ai agențiilor teritoriale pentru protecția mediului și al comisariatelor județene ale Gărzii Naționale de Mediu, desemnați prin decizie a conducătorului structurii teritoriale;</p>	<p>Limbaj recomandat:</p> <p>a) punct de vedere al unei comisii constituită din reprezentanți ai agențiilor teritoriale pentru protecția mediului , și al comisariatelor județene ale Gărzii Naționale de Mediu, desemnați prin decizie a conducătorului structurii teritoriale și experți privind biologia speciilor și/sau a tehnicilor de mitigație a conflictelor.</p>
<p>b) procese verbale întocmite conform Hotărârii Guvernului nr. 1679/2008 <i>privind modalitatea de acordare a despăgubirilor prevăzute de Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, precum și obligațiile ce revin gestionarilor fondurilor cinegetice și proprietarilor de culturi agricole, silvice și de animale domestice pentru prevenirea pagubelor;</i></p> <p>c) avizul administratorului/custodelui ariei naturale protejate, după caz;</p>	
<p>(3) Exemplarele recoltate în aceste condiții se deduc din numărul total de exemplare prevăzut la art. 2.</p>	
<p>(4) Recoltarea sau capturarea exemplarelor din speciile urs și lup în condițiile alin. (2)</p>	<p>Susținem cu fermitate acest text și credem că vânătorii de trofee nu ar trebui să fie implicați în</p>

Text of Proposed Order	Animal Protection NGO Comments
<p>se poate realiza numai cu personalul tehnic de specialitate, după ce au fost monitorizate și identificate.</p> <p>(5) Exemplarele recoltate rămân în patrimoniul gestionarului fondului cinegetic, fără a putea fi înstrăinate.</p> <p>.</p>	<p>mitigația animalelor conflictuale. În cazuri trecute în care acest lucru a fost permis, de exemplu în Statele Unite, a fost lăsat loc pentru abuzuri extreme, prin care cota letală a fost monopolizată de vânători și a funcționat mult ca o cotă de vânătoare de trofee.</p> <p>Capturarea letală nu ar trebui să fie monetizată prin a vinde vânătorilor șansa de a omorî sau captura animalele.</p> <p>Schimbări recomandate:</p> <p>(4) Recoltarea sau capturarea exemplarelor din speciile urs și lup în condițiile alin. (2) se poate realiza numai eu de către personalul tehnic de specialitate, după ce au fost monitorizate și identificate.</p> <p>Capturarea letală nu va fi monetizată-</p> <p>(5) Exemplarele recoltate rămân în patrimoniul gestionarului fondului cinegetic, fără a putea fi înstrăinate, iar intrarea acestora în comerț este interzisă.</p>
<p>Art. 4 - (1) Gestionarii fondurilor cinegetice care au recoltat sau capturat un exemplar în baza derogării stabilite prin prezentul ordin au obligația să transmită autorității publice teritoriale pentru protecția mediului de pe raza administrativ teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de recoltare, un raport cu privire la acțiunea derulată, în termen de 30 de zile de la data recoltării. Modelul raportului este prevăzut în anexa nr. 1.</p> <p>(2) Raportul prevăzut la alin. (1) trebuie însoțit de documente justificative, în conformitate cu motivul derogării.</p> <p>(3) Gestionarii fondurilor cinegetice care au recoltat un exemplar în baza derogării stabilite prin prezentul ordin au obligația să recolteze probe biologice pentru analize genetice de la exemplarele recoltate și să le transmită autorității științifice CITES – Institutul Național de Cercetare Dezvoltare în Silvicultură Marin Drăcea – Stațiunea Brașov.</p>	

Text of Proposed Order	Animal Protection NGO Comments
(4) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maxim 45 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).	
Art. 5 - Anexa nr. 1 face parte integrantă din prezentul ordin.	
Art. 6 - Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.	

Cu sinceritate,

Dr. Joanna Swabe

Director General de Afaceri Publice

Humane Society International/Europe

With support from the following organizations:

Agent Green
Animals International
Born Free Foundation
Environmental Investigation Agency
Eurogroup for Animals
International Fund for Animal Welfare
Pro Wildlife

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

- Bryan, H. M., J. E. G. Smits, L. Koren, P. C. Paquet, K. E. Wynne-Edwards, and M. Musiani. 2014. Heavily hunted wolves have higher stress and reproductive steroids than wolves with lower hunting pressure. *Functional Ecology*:1-10.
- Carter, N. H. and J. D. C. Linnell. 2016. Co-Adaptation Is Key to Coexisting with Large Carnivores. *Trends in Ecology & Evolution* 31:575-578.
- Craighead, L. 2002. Wildlife-related Road Impacts in the Yellowstone to Yukon Region.in *Transportation Networks and Wildlife*, Spokane, WA.
- Creel, S., M. Becker, D. Christianson, E. Droge, N. Hammerschlag, M. W. Hayward, U. Karanth, A. Loveridge, D. W. Macdonald, W. Matandiko, J. M'Soka, D. Murray, E. Rosenblatt, and P. Schuette. 2015. Questionable policy for large carnivore hunting. *Science* 350:1473-1475.
- Creel, S., and Rotella, J. Scott Creel. 2010. Meta-Analysis of Relationships between Human Offtake, Total Mortality and Population Dynamics of Gray Wolves (*Canis Lupus*), *PLoS ONE* 5, no. 9.
- Chapron, Guillaume et al. 2016. Coexistence with Large Carnivores Informed by Community Ecology. *Trends in Ecology & Evolution* , Volume 31 , Issue 8 , 578 – 580.
- D. E. Ausband et al. 2015. "Recruitment in a Social Carnivore before and after Harvest," *Animal Conservation* 18, no. 5.
- Darimont, C. T., S. M. Carlson, M. T. Kinnison, P. C. Paquet, T. E. Reimchen, and C. C. Wilmers. 2009. Human predators outpace other agents of trait change in the wild. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America* 106:952-954.
- Darimont, C. T., C. H. Fox, H. M. Bryan, and T. E. Reimchen. 2015. The unique ecology of human predators. *Science* **349**:858-860.
- Dubois, S., Fenwick, N., Ryan, E. A., Baker, L., Baker, S. E., Beausoleil, N. J., Carter, S., Cartwright, B., Costa, F., Draper, C., Griffin, J., Grogan, A., Howald, G., Jones, B., Littin, K. E., Lombard, A. T., Mellor, D. J., Ramp, D., Schuppli, C. A. and Fraser, D. 2017. International consensus principles for ethical wildlife control. *Conservation Biology*, 31: 753–760. doi:10.1111/cobi.12896
- Estes, J. A., J. Terborgh, J. S. Brashares, M. E. Power, J. Berger, W. J. Bond, S. R. Carpenter, T. E. Essington, R. D. Holt, J. B. C. Jackson, R. J. Marquis, L. Oksanen, T. Oksanen, R. T. Paine, E. K. Pikitch, W. J. Ripple, S. A. Sandin, M. Scheffer, T. W. Schoener, J. B. Shurin, A. R. E. Sinclair, M. E. Soule, R. Virtanen, and D. A. Wardle. 2011. Trophic Downgrading of Planet Earth. *Science* **333**:301-306.
- Gosselin, J., A. Zedrosser, J. E. Swenson, and F. Pelletier. 2015. The relative importance of direct and indirect effects of hunting mortality on the population dynamics of brown bears. *Proceedings of the Royal Society B* **282**.
- Mattson, D. J., K. A. Logan, and L. L. Sweanor. 2011. Factors governing risk of cougar attacks on humans. *Human-Wildlife Interactions* 5:135-158.

- Popescu VD, Artelle KA, Pop MI, Manolache S, Rozyłowicz L. 2016 Assessing biological realism of wildlife population estimates in data-poor systems. *Journal of Applied Ecology* 53(4):1248-59.
- Ripple, W. J., J. A. Estes, R. L. Beschta, C. C. Wilmers, E. G. Ritchie, M. Hebblewhite, J. Berger, B. Elmhagen, M. Letnic, M. P. Nelson, O. J. Schmitz, D. W. Smith, A. D. Wallach, and A. J. Wirsing. 2014. Status and Ecological Effects of the World's Largest Carnivores. *Science* **343**:151-+.
- Roberts, D. R., S. E. Nielsen, and G. B. Stenhouse. 2014. Idiosyncratic responses of grizzly bear habitat to climate change based on projected food resource changes. *Ecological Applications* **24**:1144-1154.
- Treves, A., Krofel, M., and McManus, J. 2016. Predator Control Should Not Be a Shot in the Dark," *Frontiers in Ecology and the Environment* 14, no. 7.
- Wallach, A. D., I. Izhaki, J. D. Toms, W. J. Ripple, and U. Shanas. 2015. What is an apex predator? *Oikos* **124**:1453-1461.
- Weaver, J. L., P. C. Paquet, and L. F. Ruggiero. 1996. Resilience and conservation of large carnivores in the Rocky Mountains. *Conservation Biology* **10**:964-976.
- Wielgus, R. B., D. E. Morrison, H. S. Cooley, and B. Maletzke. 2013. Effects of male trophy hunting on female carnivore population growth and persistence. *Biological Conservation* **167**:69-75.
- Wielgus, R. B., and Peebles K.A. 2014. Effects of Wolf Mortality on Livestock Depredations. *PLoS ONE* 9, no. 12.
- Zedrosser, A., F. Pelletier, R. Bischof, M. Festa-Bianchet, and J. E. Swenson. 2013. Determinants of lifetime reproduction in female brown bears: early body mass, longevity, and hunting regulations. *Ecology* **94**:231-240.